

ρεται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ βασιλέως τούτου εἰς τὸν θρόνον του ἰ. Ἐκ στίχων 286 ἀποτελούμενον τὸ ποίημα αὐτὸ εἶναι συμφορμὸς ἀρχαίων καὶ νεωτέρων μέτρων καὶ λέξεων κακότεχνος καὶ ἀηδῆς πολλάκις, ὡς συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλα τινὰ στιχουργήματα τοῦ ἰδίου. Ἄξιον πολὺ μεγαλειτέρας προσόχης καὶ ἐκτιμήσεως εἶναι τὸ ἐκ 56 στίχων διαλογικὸν «Εἰδύλλιον» κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Θεοκρίτου, τὸ ὁποῖον μόνον διεσώθη ἐξ ὄσων ἀρχαϊζόντων στίχων ἔγραψεν ὁ ἐπίσης ἐκ Χίου καὶ ἰατρὸς Δημήτριος Ἀμυράλιος² γεννηθεὶς κατὰ τὸ 1656.

Κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα οὐδὲν ἐπικὸν ἢ ἐπικολυρικὸν ποίημα εἰς ἀρχαϊζούσαν γλῶσσαν φαίνεται νὰ ἐγράφη· καὶ ἂν ἐγράφησαν τινὰ, θὰ ἦσαν βεβαίως τόσον ἀνάξια λόγου, ὥστε οὐδὲ εἰ τίλοι των διεσώθησαν. Τὸ ποιητικὸν τοῦτο εἶδος ἀπέμενε πάντοτε προσφιλὲς μόνον εἰς τοὺς ποιητάς, τοὺς γράφοντας εἰς τὴν λαϊκὴν γλῶσσαν, εἰ ὅποιοι τὸ ἐχρησιμοποιοῦν διὰ ν' ἀφηγηθοῦν συγχρόνους ἱστορίας τοῦ ἐθνικοῦ ἢ κοινωνικοῦ τῶν Ἑλλήνων βίου, ἢ διὰ νὰ ἐκθέσουν ἐμμέτρως τὰ καθαυτὸ τῆς φαντασίας των δημιοουργήματα.

γ') Θρησκευτικὰ καὶ διδασκτικὰ ποιήματα.

Καθώρῳσα προηγουμένος (σελ. 211) δι' ὀλίγων τὴν θέσιν, τὴν ὅποιαν κατέχει εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν ἡ θρησκευτικὴ ποίησις κατὰ τὴν μεταβυζαντινὴν περιόδον. Ἡ ποίησις αὕτη, δημιουργία πρωτότυπος καὶ γνησία τῶν βυζαντινῶν, ἦτον ἡ πλήρης ἐκδήλωσις τοῦ θρησκευτικοῦ πνεύματός των καὶ τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου ἢ σημαντικώτερα ἐξωτερίκευσις· ἐκαλλιεργήθη μετὰ πάθους καὶ πλουσίως καὶ ἀπέδωσεν ὅ,τι καλλίτερον καὶ ὑψηλότερον ἠδύνατο ν' ἀποδώσῃ. Τὸ κυριώτατον δὲ μέρος αὐτῆς ἀπο-

1. Ὁ τίτλος τοῦ ποιήματος τούτου εἶναι: *Carmina Graeca rythmica gratulatoria de reditu Serenissimi et Θεοφυλάκτου Principis Caroli II Magnae Britanniae, Galliae et Hiberniae Regis. Composita a Constantino Rhodocanacide, tunc commemorante in celeberrimo Academia Oxoniensi, Oxoniae 1660.*

2. Βιογραφικὰς περὶ αὐτοῦ πληροφορίας περισσοτέρας ἴσῃ εἰς E. Le-grand: α', 2, V pp. 431—444, ὅπου δημοσιεύεται καὶ ὁλόκληρον τὸ «Εἰδύλλιον» του.

